

AUTORKA: ANNA STRAMOWSKA

TEMAT: W CO LUBIMY SIĘ BAWIĆ? POZNAJEMY ZABAWY
POLSKIE I CZECZEŃSKIE

PRZEDMIOT: ZAJĘCIA ŚWIETLICOWE, ZAJĘCIA POZALEKCYJNE

ODWOŁANIE DO PODSTAWY PROGRAMOWEJ/OGÓLNE CELE:

- W co się bawią dzieci z Polski i Czeczenii;
- Dlaczego wszystkie dzieci lubią się bawić;
- W jaki sposób zintegrować grupę.

CZAS:

45 minut

GRUPA WIEKOWA/KLASA:

wiek 6-10 lat

CEL LEKCJI. PO TEJ LEKCJI UCZNIOWIE I UCZENNICE WYJAŚNIĄ:

- W jaki sposób człowiek może przyczynić się do dbania o środowisko naturalne;
- Jak należy ekologicznie postępować z wytworami techniki, szczególnie zużytymi;
- Jakie są zagrożenia związane z nadmierną produkcją plastiku.

METODY, FORMY, ŚRODKI DYDAKTYCZNE WYKORZYSTYWANE PODCZAS ZAJĘĆ:

- Pogadanka;
- Metoda praktycznego działania;
- Gry i zabawy dydaktyczne;
- Praca indywidualna/zbiorowa;
- Identyfikatory lub taśma samo-przylepna;
- Markery;
- Chusteczki higieniczne;
- Woreczki foliowe;
- Jabłko;
- Tablica multimedialne;
- Słowniki języka polskiego.

ŹRÓDŁA:

- M. Rykowska, *100 lat, 100 lat i inne miłe okazje. Wesołe zabawy dla dzieci na urodziny, bale i przyjęcia*, Kielce 2009;
- *W co się bawimy?*, pod red. U. Jędrzejczyk, M. Szmyd-Skórczewskiej, E. Adajew, Lublin 2012.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

OPIS PRZEBIEGU ZAJĘĆ

UWAGI METODYCZNE

UWAGI TEMATYCZNE

WPROWADZENIE

Uczniowie i uczennice siadają w kręgu. Rozdajemy dzieciom identyfikatory, markery i karteczki. Prosimy, aby wpisały swoje imiona i narysowały charakteryzujący je symbol. Każdy przedstawia się oraz omawia swój rysunek, uzasadniając swój wybór.

Pytamy uczniów i uczennice o to, co lubią robić najbardziej. Propozycje zapisujemy na tablicy lub arkuszu papieru. Podkreślamy odpowiedzi, które wskazują na gry i zabawy.

Podajemy temat zajęć. Ustalamy zasady bezpiecznej zabawy.

5 minut

Zamiast identyfikatorów może być taśma malarska.

ROZWINIĘCIE

Na rozgrzewkę nauczyciel lub nauczycielka proponuje zabawę polską pt. **Limbotaniec**. Wyjaśniamy jej zasady:

- Losujemy dwie osoby, które stają naprzeciw siebie i trzymają między sobą kij od szczytki na wysokości klatki piersiowej. Pozostali uczestnicy i uczestniczki zabawy ustawiają się w kolejce, aby zatańczyć taniec Limbo. W rytm muzyki wszyscy próbują przejść pod kijem wyginając się mocno w tył. Nie możemy dotknąć przeszkody, w przeciwnym razie odpadamy z gry. Kiedy wszyscy przejdą kolejkę, obniżamy tyczkę.

 10 minut

Czas zabawy zależy od liczby uczestników.

Kij można zastąpić długą szarfą lub skakanką

Zabawa w kolory z piłką – zabawa czeczeńska.

- Dzieci siadają w kręgu. W środku staje dziecko z piłką, którą rzuca do uczestników i uczestniczek zabawy, wymieniając znane sobie kolory. Zadaniem uczestników i uczestniczek jest złapać piłkę przy każdym kolorze z wyjątkiem czarnego. Aby urozmaicić zabawę, nazwy kolorów dzieci mogą podawać w języku polskim i czeczeńskim. Dziecko, które nie złapie piłki przy wymienieniu różnych kolorów oraz to, które złapie piłkę przy kolorze czarnym, wykonuje zadanie ruchowe, np. 5 przysiadów.
- Po skończonej zabawie informujemy uczniów i uczennice, że w Polsce też znamy tę zabawę. Pytamy dzieci, czy potrafią wskazać różnice i podobieństwa w jej przebiegu.

 10 minut

Nie wszyscy uczniowie i uczennice mogą mieć drugie śniadanie, dlatego prosimy ochotników o pokazanie opakowań.

Trzęsienie ziemi – zabawa polska.

- Informujemy uczniów i uczennice, aby dobrali się trójkami. Jedna osoba zostaje wolna. Dwie osoby chwytają się za ręce,

 10 minut

Doboru trójek możemy dokonać również drogą losowania.

przodem do siebie (tworzą zamek), trzecia staje w środku między nimi (jest ona księżciem). Osoba wolna może wykrzykiwać następujące hasła: „Książę” – wówczas osoba, która jest księżciem, opuszcza swój zamek i szuka innego zamku. W tym czasie zamek się nie porusza. Osoba, która nie znalazła żadnego zamku, wykrzykuje następne hasło. „Zamek” – osoby, które tworzą zamki, opuszczają swoje miejsce i starają się z inną osobą utworzyć parę. Książę nie zmienia swojego miejsca. „Trzęsienie ziemi” – po tym hasle wszyscy książęta i wszystkie zamki zmieniają swoje miejsca i starają się utworzyć nowe trójki.

PODSUMOWANIE

Zadajemy pytanie: **co wspólnego mają zabawy, chociaż pochodzą z różnych stron świata?** W krótkiej rozmowie wyjaśniamy wartość edukacyjną gier (sposób na integrację, nawiązanie przyjaźni, nauka języka obcego, poprawa humoru, pomoc w rozładowaniu złości itp.). Pytamy, czy według nich dzieci w różnych zakątkach świata bawią się i grają w to samo co w Polsce, czy też nie. Przeprowadzamy krótką rozmowę o tym, czy warto poznawać gry i zabawy z innych stron świata.

Podsumowujemy zajęcia poprzez wskazanie Polski i Czeczenii na mapie. Przeprowadzamy krótkie głosowanie na zabawę, która sprawiła dzieciom najwięcej radości. Podkreślamy, że dzieci na całym świecie lubią się bawić. Dzięki obecności dzieci cudzoziemskich uczymy się nowych zabaw. Dziękujemy za aktywność.

10 minut

ZACHĘCENIE DO REFLEKSJI

Jeśli w szkole nie ma uczniów i uczennic z zagranicy, podczas zajęć możemy porozmawiać z dziećmi o tym, dlaczego w Polsce pojawiają się dzieci z różnych krajów.

Redakcja merytoryczna:

Sylwia Antonowicz, Joanna Gus

Redakcja językowa:

Tomasz Dalasiński, Aleksandra Szwagrzyk-Dalasińska

Projekt graficzny i skład:

Dorota Kraft

Wydawca:

Fundacja Emic, ul. Podgórna 50/2

87-100 Toruń,

www.emic.com.pl

FUNDACJA
EMIC

WOJEWODA
KUJAWSKO-POMORSKI

MASZ PRAWO
WIEDZIEĆ!

MINISTERSTWO
EDUKACJI
NARODOWEJ

UNIA EUROPEJSKA
FUNDUSZ AZYLU,
MIGRACJI I INTEGRACJI

PROJEKT "MASZ PRAWO WIEDZIEĆ" WSPÓLFINANSOWANY
Z PROGRAMU KRAJOWEGO FUNDUSZU AZYLU, MIGRACJI I INTEGRACJI

Scenariusz powstał w ramach projektu "Wielokulturowa Grupa 2.0" współfinansowanego z dotacji Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz projektu "Masz Prawo Wiedzieć" współfinansowanego z dotacji Krajowego Funduszu Azylu, Migracji i Integracji.
